

RIGSREVISIONEN

Det Politisk-Økonomiske Udvalg
PØU alm. del - Bilag 3
Offentligt

Øbenhavn, den 13. september 2006
RN JUR03/06

Faktuelt notat til statsrevisorerne om håndtering af bedragerisager mv.

I. Indledning

1. Jeg afgav den 29. december 1995 et notat til statsrevisorerne om Rigsrevisionens og styrelsernes sagsbehandling mv. i sager om ansattes bedragerier o.l. mod statslige institutioner mv.

På statsrevisorernes møde den 23. november 2005 lovede jeg i forbindelse med statsrevisorernes behandling af notat af 16. november 2005 til statsrevisorerne om visse forhold vedrørende Statsministeriets tidligere pressechef at opdatere notatet om statsansattes bedragerier. Jeg har i et selvstændigt notat af 13. september 2006 til statsrevisorerne redegjort for tidspunktet for orientering af Rigsrevisionen i tilfælde af svig og uregelmæssigheder mv.

2. Jeg har i kap. II redegjort for, hvilket ansvar og hvilke opgaver der påhviler henholdsvis administrationen og Rigsrevisionen med henblik på at forebygge og afsløre uregelmæssigheder. I kap. III har jeg redegjort for, hvilken sagsbehandling mv. der påhviler administrationen i forbindelse med ansattes lovovertrædelser. I kap. IV har jeg på baggrund af en undersøgelse i udvalgte ministerier beskrevet administrationens konkrete sagsbehandling mv. i sager om ansattes lovovertrædelser. I kap. V vurderer jeg opgavefordelingen mellem Rigsrevisionen og administrationen samt administrationens konkrete sagsbehandling.

II. Ansvar for at forebygge og afsløre uregelmæssigheder

A. Administrationens ansvar og opgaver

3. Reglerne om tilrettelæggelsen af statens regnskabsvæsen fremgår af Finansministeriets bekendtgørelse nr. 1486 af 13. december 2004 om statens regnskabsvæsen mv. I henhold til bekendtgørelsen skal regnskabsvæsenet bidrage til en sikker og effektiv økonomiforvaltning på alle niveauer i statsforvaltningen.

Ministeriernes departementer har overordnet ansvaret for at tilrettelægge regnskabsvæsenet inden for deres område og føre kontrol med, at reglerne herom overholdes.

Den detaljerede tilrettelæggelse foretages af de regnskabsførende institutioner. Der skal herved fastsættes en ansvars- og kompetencefordeling, som tilstræber en fordeling af arbejdsopgaverne på institutionernes medarbejdere, der sikrer en betryggende intern kontrol med de enkelte opgaver samt en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af forretningsgangene. Herigennem sikres også, at bedragerier mv. forebygges.

Det er ledelsens ansvar løbende at kontrollere, om reglerne om regnskabsvæsenet og interne kontroller samt forretningsgange overholdes.

4. Endvidere påhviler det institutionens chef eller en af denne bemyndiget person ved uanmeldte interne eftersyn af de likvide beholdninger at sikre sig, at betalingsforretningerne udføres forsvarligt, og at optælle de likvide beholdninger, jf. Rigsrevisionens bekendtgørelse nr. 696 af 14. juli 2000 om afholdelse af eftersyn af likvide beholdninger, varebeholdninger og andre aktiver ved statslige institutioner m.fl. Øvrige beholdningseftersyn afholdes i henhold til nævnte bekendtgørelse ved den pågældende administrations foranstaltning, og der sker efter aftale indberetning herom til Rigsrevisionen.

5. Det er bl.a. i forbindelse med disse eftersyn, at bedrageriske forhold eller andre uregelmæssigheder, der begås af ansatte under udførelsen af kasseforretningerne og ved beholdningsforvaltningen, ofte opdages af institutionen selv.

Hvis ledelsen i øvrigt får mistanke om uregelmæssigheder, er det dens opgave at af- eller bekræfte denne mistanke.

6. I henhold til bekendtgørelsen om statens regnskabsvæsen mv. skal regnskabsvæsenet bidrage med oplysninger til revisionen af regnskaberne i henhold til gældende lovgivning. Efter rigsrevisorlovens § 10, stk. 1, skal statslige myndigheder mv. holde rigsrevisor underrettet om alle bestemmelser vedrørende regnskabsforhold og andre forhold, der skønnes af betydning for revisionen. Bestemmelsen indebærer bl.a., at institutionerne, bortset fra rene bagatelsager, skal underrette revisionen om konstaterede tilfælde

af underslæb eller bedrageri mv., bl.a. for at det kan vurderes, om der er alvorlige svagheder eller mangler i forretningsgange eller i interne kontroller. Pligten til at orientere Rigsrevisionen gælder, uanset om staten lider et økonomisk tab.

Hvis der i øvrigt konstateres svagheder og mangler i forretningsgange eller i interne kontroller, skal Rigsrevisionen naturligvis også orienteres.

B. Rigsrevisionens ansvar og opgaver

7. Efter rigsrevisorloven har rigsrevisor ansvaret for revisionen. Revisionen skal udføres med henblik på at skabe en rimelig overbevisning om, at regnskabet ikke indeholder væsentlige fejl, herunder eventuelle fejl der skyldes uregelmæssigheder og svig.

Målet med revisionen er, at Rigsrevisionen kan udtale sig om det samlede regnskab. Det er derfor også forudsat, at Rigsrevisionens revision udføres på baggrund af en analyse af de risici, der knytter sig til det reviderede regnskabs poster, ligesom væsentligheden heraf indgår i vurderingen af, hvordan revisionen skal tilrettelægges.

Det er ikke et selvstændigt mål med revisionen at afsløre besvigelser og andre uregelmæssigheder.

8. God offentlig revisionskik samt internationale offentlige revisionsstandarder og -retningslinjer tilsiger, at revisionen tager udgangspunkt i at vurdere, om ledelsens indsats for at forebygge og identificere besvigelser mv. er tilstrækkelig og effektiv. Dette indebærer bl.a., at revisionen skal sikre sig et godt kendskab til såvel regnskabsvæsenets tilrettelæggelse som den reviderede enhed i almindelighed, så revisionen kan foretage en hensigtsmæssig risikovurdering. Revisionen vil navnlig omfatte undersøgelser af forretningsgange vedrørende økonomistyringen, interne kontrollers udformning og implementering samt andre centrale områder, hvor det vurderes, at der er risiko for besvigelser mv. Bedragerier mv. vil i sagens natur oftest være tilslørede eller forsøgt holdt skjult for revisor og ledelsen. Det er derfor vigtigt, at revisor har en kritisk tilgang til de nævnte undersøgelser, og at identificerede risici for bedragerier mv. afdækkes.

Rigsrevisionens årsrevision er tilrettelagt i overensstemmelse med god offentlig revisionskik, ligesom der i denne forbindelse foretages eftersyn af beholdninger.

De omtalte undersøgelser kombineret med ledelsens ansvar for at forebygge og identificere besvigelser mv. og pligt til at holde revisor underrettet om alle forhold af betydning for revisionen medvirker til at give Rigsrevisionen en begrundet overbevisning om, at det aflagte regnskab er rigtigt.

III. Sagsbehandling mv. i forbindelse med ansattes lovovertrædelser

A. Administrationens sagsbehandling

9. Der er i 2 cirkulærer fastsat bestemmelser om statslige myndigheders opgaver i forbindelse med sager om ansattes lovovertrædelser. Heraf fremgår nærmere regler om indberetning til nærmeste overordnede myndighed, anmeldelse til politiet og disciplinær indskriden.

a. Indberetning til nærmeste overordnede myndighed

10. Ifølge Justitsministeriets cirkulære nr. 219 af 10. november 1938 til samtlige statsmyndigheder "angående anmeldelse til de strafforfølgende myndigheder af lovovertrædelser begået af tjenestemænd og dermed ligestillede" er der pligt for en styrelses ledelse til omgående at foretage indberetning til den nærmest overordnede styrelse om visse lovovertrædelser. Det drejer sig om tilfælde, hvor en tjenestemand eller en anden ansat i staten har begået en strafbar handling, der er undergivet offentlig påtale, og som enten omfattes af borgerlig straffelov, eller som der er fastsat frihedsstraf for efter anden lovgivning.

Reglerne om indberetning gælder også, når der er begrundet mistanke om, at der er begået en sådan handling. Indberetningen bør indeholde oplysning om, hvorvidt politimæssig undersøgelse allerede er indledt.

Lovovertrædelser, der henhører under den militære påtalemyndighed, er ikke omfattet af cirkulærets regler.

b. Anmeldelse til politiet

11. Efter Justitsministeriets ovenfor nævnte cirkulære fra 1938 bør der som rettesnor ske anmeldelse til politiet, hvis lovovertrædelser er begået af en i staten ansat person under eller i forbindelse med

tjenestens udførelse, og hvis forholdet er undergivet offentlig påtale.

Anmeldelse kan dog undlades, hvis departementet finder, at lovovertrædelsen ikke behøver at medføre afsked af den ansatte.

Hvis departementet herudover i det enkelte tilfælde skønner, at strafforfølgning under hensyn til samtlige foreliggende særlige omstændigheder bør undlades, skal spørgsmålet forelægges for rigsadvokaten med henblik på dennes afgørelse.

Det er i øvrigt overladt til departementet at skønne, om der skal ske anmeldelse i tilfælde, hvor den strafbare handling ikke står i forbindelse med den pågældendes tjeneste.

c. Disciplinær indskriden mv.

12. Økonomi- og Budgetministeriets cirkulære nr. 201 af 23. august 1973 "om disciplinær indskriden mod statsansatte, som i forbindelse med tjenesten har gjort sig skyldige i lovovertrædelse eller tilsidesættelse af forskrifter om tilvejebringelse af bevillingsmæssig hjemmel til afholdelse af udgifter", supplerer bestemmelserne i 1938-cirkulæret om anmeldelse til de strafforfølgende myndigheder.

13. Økonomi- og Budgetministeriet tilkendegav, at ministeriet var enig i den ændrede praksis på visse statslige arbejdspladser, hvorefter man ikke afskedigede ansatte, der havde gjort sig skyldige i mindre alvorlige strafbare handlinger.

For at der skulle følges ensartede retningslinjer på området, henstilles i cirkulæret, at der i sager om tjenestemænds lovovertrædelser, i det omfang omstændighederne gør det forsvarligt, benyttes anden disciplinær indskriden end afsked, jf. tjenestemandens lovens § 24. Disciplinære sanktioner i henhold til tjenestemandens lovens § 24 er følgende:

- advarsel eller irettesættelse
- bøde, der dog ikke må overstige ½ månedsløn
- overførsel til andet arbejde eller andet arbejdssted eller til anden stilling inden eller uden for ansættelsesområdet
- degradation, herunder helt eller delvist bortfald af anciennitetsbestemte løndelev
- afsked.

I cirkulæret henledes opmærksomheden særligt på muligheden i tjenestemandens loven for at overflytte tjenestemanden til anden stilling, når forbliven i hidtidig stilling må antages at indebære en nærliggende fare for misbrug af stillingen.

Det er endelig bestemt i cirkulæret, at retningslinjerne heri også bør følges med hensyn til andre statsansatte end tjenestemænd i det omfang, det kan forenes med gældende ansættelsesvilkår.

d. Forvaltnings- og aftaleretlige regler

14. 1973-cirkulæret suppleres af forvaltningslovens regler og øvrige forvaltningsretlige principper, herunder om adgang til oplysninger, partshøring, begrundelse og ligebehandling.

I tilfælde af aftalt afsked skal det, jf. højesteretspraksis, alene vurderes, om aftaleretlige regler og principper er overholdt.

e. Sagsbehandling

15. Opstår der i forbindelse med revisionen begrundet mistanke om uregelmæssigheder og/eller besvigelser, vil Rigsrevisionen umiddelbart orientere institutionens ledelse.

Det er institutionsledelsens ansvar at iværksætte en nærmere undersøgelse af de forhold, som revisors mistanke retter sig imod, og at udarbejde et notat om resultatet af den iværksatte undersøgelse.

16. Rigsrevisionen kan i forbindelse med undersøgelsen være institutionsledelsen behjælpelig med råd, men det er som udgangspunkt ikke en revisionsopgave at gennemføre undersøgelsen. Rigsrevisionen kan dog i særlige tilfælde deltage i en sådan undersøgelse, hvis det efter de konkrete omstændigheder er hensigtsmæssigt.

17. Det er ligeledes op til institutionsledelsen at foretage en vurdering af, om der skal indgives politianmeldelse, jf. Justitsministeriets cirkulære nr. 219 af 10. november 1938.

IV. Administrationens konkrete sagsbehandling mv. i sager om ansattes lovovertrædelser

18. Rigsrevisionen har i forbindelse med udarbejdelsen af dette notat indhentet oplysninger i Undervisningsministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Forsvarsministeriet, Miljøministeriet, Udenrigsministeriet og Økonomi- og Erhvervsministeriet om den konkrete behandling af sager om ansattes bedragerier mv. mod staten. Ministerierne er udvalgt på baggrund af antal underliggende institutioner, antal ansatte og aktivernes størrelse.

Ministerierne blev anmodet om at oplyse, efter hvilke regler, retningslinjer og/eller efter hvilken praksis sådanne sager bliver behandlet.

Ministerierne blev endvidere anmodet om at give oplysninger om omfanget og arten af sager om formueforbrydelser.

Endelig blev ministerierne spurgt, om der på deres ministerområder var blevet indført særlige tiltag for at sikre mod formueforbrydelser.

Undersøgelsen dækkede perioden 2001-2005, og resultaterne heraf opsummeres i det følgende.

A. Regler og retningslinjer

19. Rigsrevisionen har spurgt, om ministerierne har interne regler, retningslinjer og/eller praksis for behandlingen af sager om ansattes formueforbrydelser, herunder om:

- hvornår, der skal ske politianmeldelse
- andre sanktioner over for de ansatte, fx afskedigelse og forflyttelse
- vilkår mv. ved den ansattes "frivillige fratræden" efter et fuldt oplyst sagsforhold
- indrapportering af sager om formueforbrydelser til departementet.

20. Ministerierne har over for Rigsrevisionen generelt oplyst, at de ikke har regler, retningslinjer og/eller en praksis for behandling af sager om ansattes bedragerier mv. ud over regnskabsinstrukser mv., som sigter på at forebygge formueforbrydelser. Sagerne behandles ifølge det oplyste konkret i overensstemmelse med gældende lovgivning. Der tages således konkret stilling til, om der skal ske politianmeldelse, og om sagen skal have disciplinære eller ansættelsesmæssige konsekvenser for den ansatte, jf. de 2 cirkulærer omtalt i kap. III.

21. Forsvarsministeriet har oplyst, at der – ud over cirkulæerne fra 1938 og 1973 – inden for ministeriets område også anvendes Kundgørelse for Forsvaret, KFF, B. 5-39, "Cirkulære om retningslinier for Forsvarets Interne Revisions samarbejde med Forsvarsministeriet og de myndigheder/institutioner, den reviderer" og KFF B. 7-5, "Cirkulære om underretning af Rigsrevisionen og Forsvarets interne Revision".

Forsvarsministeriet har yderligere oplyst, at det påhviler cheferne på de militære tjenestesteder at anmelde åbenbart strafbare forhold til auditøren.

I henhold til KFF B. 7-5 er den pågældende myndighed forpligtet til straks at underrette Forsvarets Interne Revision, FIR, og Forsvarsministeriet i sager, hvor der er opstået mistanke om underslæb, bedrageri eller tyveri mv., og som anmeldes til politiet eller auditørkorpset, og i andre sager, som skønnes at have betydning for FIR's arbejde. Endvidere skal FIR orientere Rigsrevisionen om disse sager. Forsvarets Auditørkorps underretter efter fast praksis Forsvarsministeriet om sager, der behandles i korpset – inden eller uden for den militære jurisdiktion – og som må formodes at have særlig offentlig interesse eller i øvrigt har betydning for ministeriet.

22. Udenrigsministeriet har oplyst, at der på ministerområdet findes 2 instrukser, som supplerer ministeriets konkrete stillingtagen i de enkelte sager. Den ene instruks fra 25. november 2004 fastsætter regler om indberetning af alle sager om økonomiske uregelmæssigheder, herunder sager om tyveri, misbrug, svindel, bestikkelse og korruption og visse andre forhold, til Udenrigsministeriets Økonomikontor med henblik på underretning af Rigsrevisionen. Instruksen omfatter hele Udenrigsministeriet.

Den anden instruks af 23. marts 2004 vedrører samme type uregelmæssigheder og fastlægger procedurer for underretning af Rigsrevisionen om uregelmæssigheder i administrationen af midler fra ordningen om "bistand til udviklingslandene" og fra ordningen om "det bilaterale naboskabsprogram".

23. Udenrigsministeriet har oplyst, at Finansministeriet, Personalestyrelsen, i ét tilfælde har været konsulteret med henblik på en vurdering af en passende disciplinær foranstaltning: advarsel, afskedigelse

eller bortvisning.

De øvrige ministerier har ikke fastsat særskilte instrukser og har ikke – i det omfang de har haft sager af den her omhandlede type – søgt bistand hos Finansministeriet.

B. Omfanget og arten af sager om formueforbrydelser

24. Rigsrevisionen har anmodet ministerierne om at oplyse antallet af formueforbrydelser i form af fx tyveri, bedrageri eller underslæb på deres respektive ministerområder i perioden 2001-2005 begået af statsansatte eller ved disses medvirken mod statslige institutioner fordelt på:

- sager, som er opklaret og afsluttet af institutionerne på egen hånd
- sager, som tillige er opklaret ved politiets efterforskning
- den enkelte sags beløbsmæssige størrelse.

Ministerierne blev herudover spurgt, om Rigsrevisionen var blevet orienteret om alle sager eller kun visse sager vedrørende formueforbrydelser på ministerområdet. Såfremt sidstnævnte var tilfældet, blev ministerierne anmodet om at oplyse, efter hvilke kriterier Rigsrevisionen så blev orienteret.

25. Ministerierne har generelt oplyst, at de kun har haft få relativt beskedne sager om formueforbrydelser, som ministerierne hovedsageligt selv har behandlet.

26. Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har oplyst, at der ikke har været sager om formueforbrydelser på ministerområdet i undersøgelsesperioden. Dog har ministeriet haft en sag om systematisk misbrug af en flekstidsordning, som endte med afskedigelse af den ansatte.

27. Undervisningsministeriet har haft en enkelt sag om misbrug af taxaboner til en værdi af ca. 1.500 kr. Sagen blev opklaret og afsluttet uden medvirken af politiet, idet den ansatte erkendte forholdet. Den ansatte søgte herefter – på ministeriets opfordring – sin afsked med øjeblikkelig fratræden.

28. Økonomi- og Erhvervsministeriet har i undersøgelsesperioden haft en sag omhandlende et beløb på ca. 87.000 kr. Sagen, der vedrørte overtrædelse af ministeriets retningslinjer for brug af ministeriets kreditkort, blev opklaret af ministeriet på egen hånd og endte med en advarsel til den ansatte.

Rigsrevisionen blev ikke orienteret om sagen. Ministeriet har oplyst, at Rigsrevisionen ikke blev orienteret om sagen, fordi staten ikke havde lidt et tab. Jeg skal bemærke, at pligten til at orientere Rigsrevisionen består, uanset om staten har lidt et tab, jf. pkt. 6. Økonomi- og Erhvervsministeriet har erklæret sig enig heri og vil fremover orientere Rigsrevisionen i alle tilfælde.

29. Forsvarsministeriet har oplyst, at Forsvarets Auditørkorps i undersøgelsesperioden har behandlet 41 sager om formueforbrydelser begået af militært ansatte mod forsvaret. Hertil kommer 14 sager vedrørende formueforbrydelser, der efter indledende efterforskning er oversendt til behandling ved politiet, samt et antal uopklarede sager om især tyveri, hvor der ikke har været mistanke mod en konkret person. Herudover har departementet haft en enkelt sag, som vedrørte en ansats forsøg på at få ministeriet til at refundere private udgifter. Forholdet blev opdaget inden udbetaling, og den ansatte fik valget mellem selv at sige op eller blive afskediget. Den ansatte valgte selv at sige op. Sagen vedrørte 1.999 kr.

Ministeriet har endvidere oplyst, at størstedelen af de sager, der har været behandlet i auditørkorpset, vedrører tyveri af ammunition eller andet militært udstyr, der enten ikke er værdisat eller er af begrænset økonomisk værdi. En gennemgang af de øvrige sager om formueforbrydelser, der er behandlet af auditørkorpset, viser, at disse beløbsmæssigt går op til ca. 24.000 kr.

Forsvarsministeriet har oplyst, at Rigsrevisionen i perioden 2001-2005 er blevet orienteret om nogle – men ikke alle – sager om formueforbrydelser inden for ministerområdet. Rigsrevisionen har modtaget yderligere orientering, der ikke har givet anledning til bemærkninger.

30. Udenrigsministeriet har i perioden behandlet 10 sager om tyveri, bedrageri/dokumentfalsk eller bedrageri/underslæb. Heraf blev 9 opklaret og afsluttet på egen hånd, mens 1 blev opklaret ved politiets efterforskning. Der skete ingen domfældelse. De mistænkte ansatte blev enten afskediget eller fratrådte. Alle sagerne vedrørte forhold på Udenrigsministeriets repræsentationer/ambassader i udlandet, og 8 af sagerne involverede lokalt ansat personale, mens de 2 sidste vedrørte udsendte medarbejdere. Beløbsmæssigt lå sagerne mellem 1.500 kr. og ca. 300.000 kr.

Udenrigsministeriet er ikke bekendt med sager om ansattes tyverier mv., som Rigsrevisionen ikke er underrettet om.

31. Rigsrevisionen har bemærket, at udfaldene af de enkelte sager umiddelbart kan forekomme lidt uensartede, hvilket dog har sammenhæng med, at ministerierne skal foretage en individuel og helt konkret bedømmelse af sagerne.

Ministerierne skal orientere Rigsrevisionen uden unødigt ophold, efter at ministerierne har fået kendskab til bedragerisager mv. Herved kan Rigsrevisionen vurdere, om sagerne kan skyldes svagheder i forretningsgange og interne kontroller, og dermed om sagerne har indflydelse på planlægningen af revisionen.

Rigsrevisionen har konstateret, at det løbende samarbejde mellem ministerierne og Rigsrevisionen generelt fungerer tilfredsstillende. Der er dog i nogle konkrete tilfælde ikke foretaget den fornødne orientering. Rigsrevisionen har drøftet disse sager med de enkelte ministerier og peget på nødvendigheden af, at ministerierne orienterer Rigsrevisionen om alle sager om statsansattes bedragerier mv. bortset fra rene bagatelsager. Dette skal ske, uanset om staten har lidt et tab.

V. Afslutning

32. Jeg har i kap. II redegjort for de opgaver, som påhviler henholdsvis administrationen og Rigsrevisionen med henblik på forebyggelse og opklaring af statsansattes bedragerier mv. I kap. III har jeg redegjort for den sagsbehandling, som påhviler administrationen.

Det fremgår heraf, at det i første omgang påhviler administrationen at tilrettelægge interne kontroller og forretningsgange, så bedragerier mv. i videst muligt omfang forebygges. Det fremgår også, at det er administrationens opgave at reagere på forhold, som indikerer, at der har fundet uregelmæssigheder sted.

Det fremgår endvidere, at Rigsrevisionen på baggrund af en analyse af de risici, der knytter sig til det reviderede regnskabs poster og væsentligheden heraf, skal udføre revision med det mål at kunne udtale sig om det samlede regnskab. Opstår der i forbindelse med revisionen begrundet mistanke om uregelmæssigheder og/eller besvigelser, orienterer Rigsrevisionen institutionens ledelse.

Det er institutionsledelsens ansvar at iværksætte en nærmere undersøgelse af de forhold, som revisionens mistanke retter sig mod. Det er som udgangspunkt ikke revisionens opgave at gennemføre undersøgelsen, men Rigsrevisionen kan i særlige tilfælde deltage i en sådan undersøgelse, hvis det efter de konkrete omstændigheder er hensigtsmæssigt. Herudover er det administrationen, der eventuelt med bistand fra Finansministeriet fastlægger de disciplinære og ansættelsesmæssige konsekvenser i øvrigt vedrørende statsansattes formueforbrydelser over for staten.

33. I kap. IV har jeg omtalt de oplysninger, som Rigsrevisionen har indhentet i udvalgte ministerier. Det fremgår heraf, at ansattes bedragerier mv. generelt ikke udgør et større problem. Der er generelt tale om få sager af mindre omfang, som ministerierne selv opklarer. Ministerierne har oplyst, at sagerne behandles konkret ud fra gældende lovgivning.

Jeg har bemærket, at udfaldene af enkelte sager umiddelbart kan forekomme lidt uensartede, hvilket dog skal ses i sammenhæng med, at administrationen skal foretage en individuel og helt konkret bedømmelse af sagerne.

Jeg finder, at det løbende samarbejde mellem ministerierne og Rigsrevisionen generelt fungerer tilfredsstillende. Jeg har dog konstateret, at der i nogle tilfælde ikke er foretaget den fornødne orientering, og Rigsrevisionen har drøftet disse sager med de enkelte ministerier.

Kirsten Leth-Nissen
fg.

Senest opdateret den 28. september 2006.